

РЕШЕНИЕ

№ 10856

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3562** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.220 и сл. от Закона за митниците(ЗМ).

Образувано е по жалба от „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITELVERTRIED“ GMBH, „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД Л.“ Г. – Германия, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г., със съдебен адрес, [населено място], [улица], ет.2, ап.2 срещу Решение № РТД 3000-586/18.03.2022г./32-90443, издадено от директора на ТД Митница П..

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи се и, че решението е издадено и при неправилно възприета фактическа обстановка. Поддържа се, че нормата на чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) не въвежда изискване за доказване на печалба от стоките, нито разграничава доказателствената стойност на документите. Допълва, че митническата администрация не е съобразила спецификата на търговските отношения между жалбоподателя и търговска верига LIDL, дълготрайният им характер и периодичността на доставките. Моли за отмяна на решението. Претендира разноски.

В позиция по същество, развита и в представени писмени бележки, жалбоподателят, чрез пълномощник, се позовава на липсата на условието, въведено с решението на СЕС по дело № С-770/21 – покупната цена на внасяните стоки да е значително по-висока – с поне 50 % да надвишава стандартната вносна стойност, определена от

ЕК. Твърди и че е доказана декларираната стойност на стоките и реалността на търговската операция, вкл. са представени и документи, установяващи условията на договорното правоотношение и цената на доставяните от Турция стоки. Представено е и икономически обосновано обяснение за причината, наложила по-ниската продажна цена към ЛИДЛ, начина на изчисляване на финансовия резултат на месечна база, според който дружеството жалбоподател реализира печалба от търговската си дейност. Претендира разноски, за които представя списък и доказателства за извършването им.

Ответникът, директорът на ТД Митница - П., чрез процесуалния си представител – юристконсулт К., оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Обосновава позицията си в представена писмена защита, като счита, че жалбоподателят не е доказал наличието на основание за освобождаване на вносения депозит, определен в размер на митото, което вносителят би платил при определената от ЕК за деня – 08.05.2021г. стандартна вносна стойност за пресни тиквички – 51,1 евро за 100 кг. Посочва, че при сравнение на двете стойности – стандартна вносна стойност и декларираната, декларираната вносна митническа стойност е 76,80 еевро/100 кг., т.е. по-голяма с повече от 8% от определената за деня. Основава доводите си за неоснователност на жалбата на т.3 от диспозитива на решението на СЕС по дело № С-770/21 и на разяснението по т.79- т.81 и т.82 от същото решение, съобразно които „без да потвърждава правилното определяне на тези цени, продажба на вносената партида на загуба би могла да породви съмнения относно правилното им определяне. Всъщност такава продажба на загуба, която сама по себе си не е рентабилна търговска практика, може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Сама по себе си констатацията, че вносител е препродал стоките в Съюза на загуба, обаче не може да позволи на митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността“, както и на разяснението по т.83, според което „При тези условия вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени.“, както и на разяснението по т.84 и т.85. Допълва, че представените от жалбоподателя документи не са достатъчни да докаже, че декларираната договорна стойност е достоверна, тъй като не са доказани елементи на сделката, свързани с уговорката за цената, на която е закупена съответната партида. Моли да не се кредитира заключението на съдебно-икономическата експертиза, с аргументите, че представените от жалбоподателя доказателства за реално платената цена на стоките (дневници за покупки и продажби, справки декларации) могат да се ползват като доказателство при условията на чл.74 пар.2 б.в от Регламент 952/2013, а настоящият казус не е такъв. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Софийска градска не изпраща представител за участие в производството и не представя становище..

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 08.05.2021г. в МБ С. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е подало митническата декларация с МРН 21BG003010026919R3 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни зеленчуци, в това число стока № 2 с тегло 3600 кг. пресни тиквички с произход Р Турция. За стоката е декларирана митническа стойност в размер на 5407,25 лв., преизчислена в €/100 кг. на 76,80 €/100 кг.

Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 08.05.2021 г. стандартна вносна стойност (СВС) за пресни тиквички с произход от Р Турция, е 51,1 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от СВС от определената за деня СВС, вносителят е представил обезпечение в размерна 838,62 лв., представляващо разликата между митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС, и вече платеното за тази стока мито.

На 08.05.2021 г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 01.04.2021г. дружеството е представило чрез пълномощник документи, според които цялото количество - 3600 кг от стока №2 е продадено на цена от 92 евро за 100 кг..

На 08.07.2021г. от дружеството са представени документи: справки декларации за ДДС за данъчен период месец май 2021г. дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за този период; уведомление за постъпили данни от СД по ДДС, подадена VIES декларация за осъществени ВОД за съответните периоди.

Тъй като количеството от 3600 кг пресни тиквички са продадени на цена, по-ниска от цената на придобиване на стоката (с деклариран разход в МД), митническите органи са приели, че депозитът в размер на 625,13 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. За тази стока - пресни тиквички, с писмо 08.12.2021г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение по митническа декларация МРН 21BG003010025827R9 поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок. Дружеството не е представило възражение.

След като е обсъдил представените доказателства директорът на ТД Митница П. издал процесното Решение с № РТД 3000-586/18.03.2022г./32-90443, с което е разпоредено да се коригират данните за в митническа декларация с МРН 21BG003010026919R3, като се за количеството от 3600 кг пресни тиквички корекциите в митническата декларация, са както следва: Дължим размер на вносното мито А00 – 460,53лв.; Дължим размер на вносното мито А01 – 1070,22 лв.; Дължим размер на ДДС В00 – 1253,17 лв. С решението се отказва освобождаването на представеното обезпечение за стока № 2 пресни тиквички в размер на 3600 кг, като същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито вносни мито.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните. Допусната е

съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните. Според заключението на вещото лице, налице са документи за реално заплатената цена за стоките по процесната митническа декларация. В издадената от турския доставчик фактура са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка, единична цена на кг и в евро, по артикули и обща фактурна стойност. Доставката е отразена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и счетоводните записвания, както и отразяването в отчетните документи по ЗДДС - справки-декларации и дневници за покупки и продажби за закупуване на стоката и за последваща продажба, са извършени правилно, като не се е намерило счетоводно записване на издаденото на транспортните разходи и на другте съпътстващи разходи по доставката. Реално заплатената цена към турския доставчик за процесната стока не надвишава с повече от 50% стандартната вносна стойност, определена от Европейската комисия за деня на вноса като същата е с 33 % по висока от СВС за деня. 08.05.2021г.

Вещото лице е посочило, че при цена на придобиване 1,03 евро за 1 кг и продажна цена 0,92 евро за 1 кг е налице продажба на загуба.

Съдът не намира основания да не кредитира заключението на вещото лице, като основано на информацията, съдържаща се в писмените доказателства по делото и специалните му знания.

Правни изводи

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Административния акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от МКС при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

Нормата на чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, определя, че входната цена на дадена партида е

равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническото доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират

дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В решение от 21.09.2023 г. по дело C-770/21 Съдът на Европейския съюз е приел, че член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary, C-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Когато документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

В случая, според заключението на вещото лице, реално заплатената цена за процесните стоки по процесната митническа декларация съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките. В издадената от турския доставчик фактура, са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в счетоводната отчетност и не е констатирана неправилност

или неточност в счетоводните записвания.

Също така, вещото лице е установило, че заплатената от OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH сума за закупуване на стоката от Турция е в размер на 1,03 евро за килограм, докато СВС, определена от ЕК, е 51,1 €/100 кг., при което разликата между платената покупна цена и СВС е 33 %, т.е. не превишава 50%. Предвид изложеното и съобразно разяснението в т.90 на мотивите на решението на СЕС, не е налице съществено превишение на СВС.

Предвид установеното и с оглед обстоятелството, че декларираната в МД митническа стойност се отличава с 33 % (под 50 %) от определената от Комисията стандартна стойност при внос, следва да се приеме, че това не е достатъчно, за да породи обосновани съмнения относно достоверността на декларираната от вносителя договорна стойност (виж т. 90 от решението на СЕС по делото OGL - Food Trade и цитираната там практика). Наред с това, доказателствата по делото безпротиворечиво сочат, че декларираната стойност за процесните стоки е реално платената цена за тях цена и няма никакви обективни данни по делото които да опровергават тази констатация. Последното дава основание на съда да приеме, че не са налице основания да се счита за недостоверна и недоказана декларираната договорна стойност.

Предвид изложеното, извършените корекции в МРН 21BG003010026919R3 се явяват необосновани, а оспореният акт - незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, поради което същият следва да бъде отменен и преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото, съгласно представения списък, следва да бъде уважено.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 6б състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“ Г. Решение № РТД 3000-586/18.03.2022г./32-90443, издадено от директора на ТД Митница П..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“
Г. сумата 928,80 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния
административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за
постановяването му.

СЪДИЯ